

»LAVINEN«

Skuespil i 5 Akter af Carl Gandrup og Emanuel Gregers

Officin:
Nordisk Films-Kompagni
København.

I Hovedrollen:

BODIL IPSEN

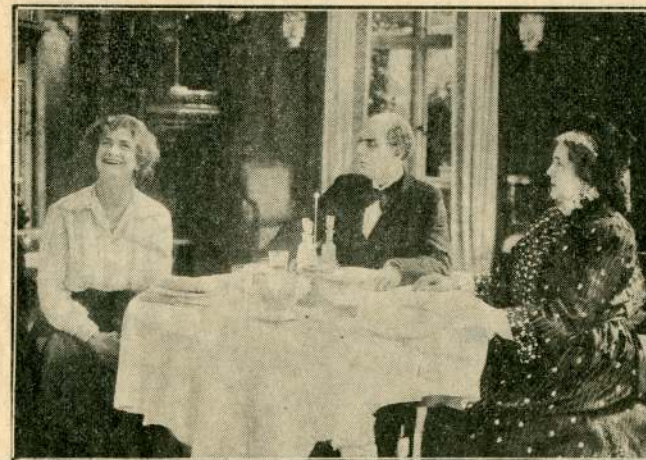

ASTRID HOLM

HOVEDPERSONERNE:

Poul Lindorph, Rigsadvokat	Jon Iversen
Maria, hans Hustru	BODIL IPSEN
Sønnen	Arne Weel
Professor Berglum, Marias Fader	Carl Lauritzen
Professorens Husbestyrerinde	Jonna Neiendam
Redaktør Asp	Johannes Meyer
Hanni Kvissel	Astrid Holm

Handlingen foregaar i en stor By.

Dengang —

LAVINEN

I den store, vide Verden søger vi Mennesker Glemsel og Skjul for vore Sorger, vi tror dem gemt og glemt, til Fortiden brutalt kaster Skygge over vort Liv, og alt det aabenbares, som vi haabede aldrig vilde komme for Dagen. — — —

Efter mange Aars Ophold i Provinsen er den ansete Jurist Poul Lindorph sammen med sin Hustru og Søn vendt tilbage til Hovedstaden for at overtage Embedet som Rigsadvokat.

Fru Maria er dog ikke saa glad ved at ombytte Provinsens rolige Idyl med den larmende Hovedstad. Selv om hun er stolt af sin Mands ualmindelige Karriere, saa imødeser hun alligevel med bange Anelser deres Indtræden i det mondæne Selskabsliv, — thi hun véd, at hendes Lykke og alt, hvad hun har kæmpet for, vil være truet, hvis hun atter møder den Mand, hvis Navn alene fylder hendes Sind med Rædsel og faar hende til at mindes det, som burde være skjult i Fortidens Mørke.

Redaktør Asp!... Det er ham, hun frygter. Hun véd, han hører til det gode Selskabs Spidser, og at det i Længden vil være umuligt for hende at undgaa ham.

Og naar Skæbnen nu engang fører dem sammen igen... hvad vil der saa ske? Vil han genkende hende

Faderen — og den hykleriske Husbestyrerinde.

og skaanselløst styrte hendes Sol og Glæde i Grus?

Det er Tanker, der stadig piner hende og faar hende til at skælve i Angst...

For mange Aar siden, — hun synes pludselig for uendelig mange Aar siden, — følte Maria, at hendes Hjem efter Moderens Død var blevet et Fængsel, hvor al naturlig Livsglæde var banlyst. Hendes Fader, Professor Berglum, var maaske paa sin Vis en velmenende Mand, men han var for egenkærlig og snæversynet til at vinde Datterens Fortrolighed, og den hykleriske Husbestyrerinde søgte efter bedste Evne at gøre Hjemmet endnu mere trist og tungt for den unge Pige.

Livet havde været uudholdeligt for Maria, hvis ikke hun havde kendt Poul Lindorph.

Den unge Student, der selv var forældreløs, blev hendes eneste Ven. Med ham delte hun alle sine Sorger, og hos ham mødte hun den inderlige Forstaaelse som hun ikke fandt i Hjemmet.

Men deres hemmelige Møder blev dog snart opdagede, og Faderen jog med Harme og Foragt sin Datter — dette „Syndens Barn“ — bort fra det Hjem, som burde have skærmet og bevaret hende.

Efter den Tid blev Poul's smaa Stuer deres midlertidige Bolig, og naar han havde faaet sin Eksamen, vilde de gifte sig og rejse bort. I Kærlighedens Foraarsmedede de rosenrøde Fremtidsplaner og var lykkelig uvidende om de ubønhørlige Krav, som Hverdagen kræver opfyldt, førend Drømmen kan blive Virkelighed.

Ydmygelsen —

To Munde spiser mere end een, og de lærte snart, at Livet er en bitter Kamp for det daglige Brød.

Poul havde hidtil modtaget en beskeden Understøttelse fra sin afdøde Faders Venner, men Understøttelsen blev indstillet, fordi han „levede sammen med et tilfældigt Pigebarn!“

Levede sammen med — — —! Det var Verdens kolde ubarmhjertige Dom over deres Kærlighed.

Fra den Dag led de Nød, og omsider kom Katastrofen. Poul, der tappert havde fortsat sine Studier, blev mere og mere afkræftet og faldt til sidst sammen af Sult. Marias ihærdige Forsøg paa at forskaaffe sig Arbejde mislykkedes, og i sin Fortvivlelse besluttede hun at gaa til Faderen for at bede om Hjælp.

Men hun kunde have sparet sig denne Ydmygelse, — hendes Bønner og hendes Taarer formaaede ikke at gøre Indtryk paa den selvretfærdige Professor Berglum, og han prisgav hende til Elendigheden, til Trods for at han vidste, at baade hun og Poul befandt sig i den yderste Nød.

Og den Aften, da alt og alle havde vendt sig imod hende, og hendes Ven laa syg i den fattige Stue derhjemme, da var det, hun mødte ham — som hun solgte sig til for at frelse Poul...

Hun blev Redaktør Asp's Elskerinde, — hun ofrede sig selv — og gled ind i de Navnløses Rækker.

Pouls Lykke maatte betales med hendes Vanære, men da han havde faaet sin Eksamen, var hendes Ned-

Redaktør Asp og hans Elskerinde Hanni Kvissel.

værdigelses Tid forbi, og hun rejste bort fra Byen sammen med ham, der lidet anede, hvilke Minder hun drog bort fra.

De mange lykkelige Aar i Provinsen fik hende til at glemme alt det forfærdelige, som hun aldrig turde betro nogen, og som Tilbagekomsten til Hovedstaden nu kaldte lyslevende frem i hendes Erindring. —

— — —

I den store, vide Verden er der ingen Glemsel for os Mennesker og vore Sorger, — ofte bringer Skæbnen det for Dagen, som vi troede skjult i Mørket. — — —

Og det gaar, som hun frygter... Redaktør Asp krydser atter hendes Vej.

Hun møder ham paa et officielt Bal, og han genkender hende straks.

De mange Aar har ikke formaaet at faa ham til at glemme den unge, sørgmodige Pige, der dengang var hans Elskerinde. Ingen anden Kvinde har gjort saa dybt et Indtryk paa ham, og da han nu uventet genser hende som den skønne, stolte Fru Rigsadvokat Lindorph, vækkes hans Begær og hans Længsel paa ny, og han beslutter, at hun for enhver Pris atter skal blive hans. Fortiden har rejst sig mod Fru Maria, og hun kastes mod sin Vilje ind i en fortvivlet, haabløs Kamp, der kun giver hende Valget mellem Ødelæggelse eller — Underkastelse.

Hun er fuldstændig i denne Mands Vold, og hvis hun stadig trodser ham, ved hun, at han vil gøre Alvor

Tragedien —

af sine Trusler og skaansellos fortælle hendes Mand alt. En Følelse af vildt Had flammer op i hende.

Har hun ikke moralsk Ret til at værgе sig mod Slynglen, der raat og ubarmhertigt vil benytte sig af hendes Ulykke? — — —

.... En Dag bringer Aviserne den sensationelle Nyhed, at Redaktør Asp er fundet dræbt i sin Lejlighed, og at Hanni Kvissel — en lille, borgerlig Veninde af Redaktøren — er arresteret som mistænkt for Mordet.

Nogen Tid senere finder Proceduren Sted. Poul Lindorph, der er Aktor i Sagen, nedlægger i en glimrende Tale Paastand om Lovens strengeste Straf, og Juryen fælder Dommen: Skyldig!

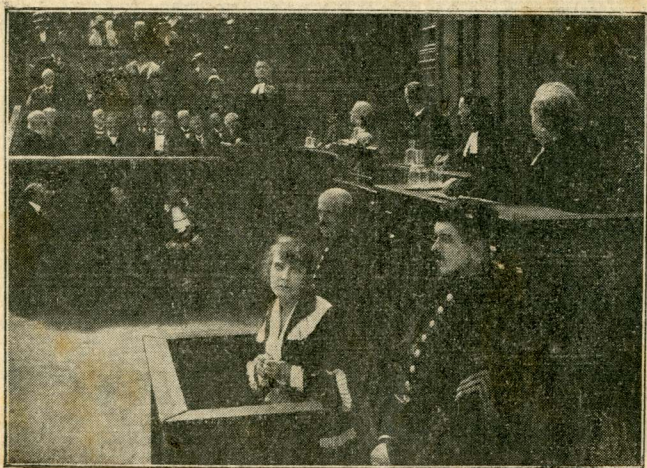
Men da sker det utrolige, en Kvinde rejser sig fra Tilhørerpladsen og tilstaar under Dødsstillehed:

— Min Mand, Rigsadvokat Lindorph, og den ærede Jury har taget Fejl! Det var mig, der dræbte Redaktør Asp!

Den uskyldigt dømte gives tilbage til Friheden, og Fængslets Porte lukker sig for Maria Lindorph.

Lad kun Menneskene domme, — hun har faaet Fred i sin Sjæl, nu da Sandheden er kommen for Dagen, thi hun føler, at hun ikke kunde handle anderledes.

Ogsaa Poul lærer Sandheden at kende. Hans Hustru har, før hun blev fængslet, overgivet ham Redaktør Asp's Dagbog, som er faldet i hendes Hænder, og denne Dagbog afslører alt det, som har været Marias store Hemmelighed.

Det store Øjeblik.

Den faar Poul til at mindes den Tid, der var den bitreste i hans Liv, — og han forstaar nu, hvilket grænseløst Offer hun bragte ham, og hans Hjerter blødgøres, — han tilgiver hende fuldt og helt.

Thi hendes Gerning skyldes det bedste i et Menneske — Kærligheden —. Nej, hvem tør dømme hende?

LAVINEN

SKUESPIL I 5 AKTER

AF

CARL GANDRUP OG EMANUEL GREGERS

OFFICIN:

NORDISK FILMS-KOMPAGNI
KØBENHAVN

I HOVEDROLLEN:

BODIL IPSEN

HOVEDPERSONERNE:

Poul Lindorph, Rigsadvokat	Jon Iversen
Maria, hans Hustru	BODIL IPSEN
Sønnen	Arne Weel
Professor Berglum, Marias Fader ...	Carl Lauritzen
Professorens Husbestyrerinde	Jonna Neiendam
Redaktør Asp	Johannes Meyer
Hanni Kyissel	Astrid Holm

Lavinen

I den store vide Verden søger vi Mennesker Glemsel og Skjul for vore Sorger, vi tror dem gemt og glemt, til Fortiden brutalt kaster Skygge over vort Liv, og alt det aabenbares, som vi haabede aldrig vilde komme for Dagen. — — —

Efter mange Aars Ophold i Provinsen er den ansete Jurist Poul Lindorph sammen med sin Hustru og Søn vendt tilbage til Hovedstaden for at overtage Embedet som Rigsadvokat.

Fru Maria er dog ikke saa glad ved at ombytte Provinsens rolige Idyl med den larmende Hovedstad. Selv om hun er stolt over sin Mands ualmindelige Karrière, saa imødeser hun alligevel med bange Anelser deres Indtræden i det mondæne Selskabsliv, — thi hun véd, at hendes Lykke og alt, hvad hun har kæmpet for, vil være truet, hvis hun atter møder den Mand, hvis Navn alene fylder hendes Sind med Rædsel og faar hende til at mindes det, som burde være skjult i Fortidens Mørke.

Redaktør Asp! . . . Det er ham, hun frygter. Hun véd, han hører til det gode Selskabs Spidser, og at det i Længden vil være umuligt for hende at undgaa ham. Og naar Skæbnen nu engang fører dem sammen igen . . . hvad vil der saa ske? Vil han genkende hende og skaanselløst styrte hendes Sol og Glæde i Grus? Det er Tanker, der stadig piner hende og faar hende til at skælve i Angst . . .

For mange Aar siden, — hun syntes pludselig for uendelig mange Aar siden, — følte Maria, at hendes Hjem efter Moderens Død var blevet et Fængsel, hvor al naturlig Livsglæde var blevet banlyst. Hendes Fader, Professor Berglum, var maaske paa sin Vis en velmenende Mand, men han var for egenkærlig og snæversynet til at vinde Datterens Fortrolighed, og den hykleriske Husbestyrerinde søgte efter bedste Evne at gøre Hjemmet endnu mere trist og tungt for den unge Pige.

Livet havde været uudholdeligt for Maria, hvis ikke hun havde kendt Poul Lindorph.

Den unge Student, der selv var forældreløs, blev hendes eneste Ven. Med ham delte hun alle sine Sorger, og hos ham mødte hun den inderligste Forstaaelse, som hun ikke fandt i Hjemmet.

Men deres hemmelige Møder blev dog snart opdagede, og Faderen jog med Harne og Foragt sin Datter — dette

»Syndens Barn« — bort fra det Hjem, som burde have skærmet og bevaret hende.

Efter den Tid blev Poul's smaa Stuer deres midlertidige Bolig, og naar han havde faaet sin Eksamen, vilde de gifte sig og rejse bort. I Kærlighedens Foraar smedede de rosenrøde Fremtidsplaner og var lykkelig uvidende om de ubønhørlige Krav, som Hverdagen kræver opfyldt, førend Drømmen kan blive Virkelighed.

To Munde spiser mere end een, og de lærte snart, at Livet er en Kamp for det daglige Brød.

Poul havde hidtil modtaget en beskedent Understøttelse fra sin afdøde Faders Venner, men Understøttelsen blev indstillet, fordi han »levede sammen med et tilfældigt Pigebarn!«

Levede sammen med — — —!

Det var Verdens kolde ubarmhjertige Dom over deres Kærlighed.

Fra den Dag led de Nød, og omsider kom Katastrofen. Poul, der tappert havde fortsat sine Studier, blev mere og mere afkræftet og faldt tilsidst sammen af Sult. Marias ihærdige Forsøg paa at forskaffe sig Arbejde mislykkedes, og i sin Fortvivlelse besluttede hun at gaa til Faderen for at bede om Hjælp.

Men hun kunde have sparet sig denne Ydmygelse — hendes Bønner og hendes Taarer formaaede ikke at gøre Indtryk paa den selvretfærdige Professor Berglum, og han prisgav hende til Elendigheden, til Trods for at han vidste, at baade hun og Poul befandt sig i den yderste Nød.

Og den Aften, da alt og alle havde vendt sig imod hende, og hendes Ven laa syg i den fattige Stue derhjemme, da var det, hun mødte ham — som hun solgte sig til for at frelse Poul . . .

Hun blev Redaktør Asp's Elskerinde — hun ofrede sig selv — og gled ind i de navnløse Rækker.

Pouls Lykke maatte betales med hendes Vanære, men da han havde faaet sin Eksamen, var hendes Nedværdigelses Tid forbi, og hun rejste bort fra Byen sammen med ham, der lidet anede, hvilke Minder hun drog bort fra.

De mange lykkelige Aar i Provinsen fik hende til at glemme alt det forfærdelige, som hun aldrig turde betro nogen, og som Tilbagekomsten til Hovedstaden nu kaldte lyslevende frem i hendes Erindring.

— — —

I den store vide Verden er der ingen Glemsel for os Mennesker og vore Sorger — ofte bringer Skæbnen det for Dagen, som vi troede skjult i Mørket. — — —

Og det gaar, som hun frygter . . . Redaktør Asp krydser atter hendes Vej.

Hun møder ham paa et officielt Bal, og han genkender hende straks.

De mange Aar har ikke formaaet at faa ham til at glemme den unge sørgmodige Pige, der den Gang var hans Elskerinde. Ingen anden Kvinde har gjort saa dybt et Indtryk paa ham, og da han nu uventet genser hende som den skønne, stolte Fru Rigsadvokat Lindorph, vækkes hans Begær og hans Længsel paa ny, og han beslutter, at hun for enhver Pris atter skal blive hans. Fortiden har rejst sig mod Fru Maria, og hun kastes mod sin Vilje ind i en fortvivlet, haabeløs Kamp, der kun giver hende Valget mellem Ødelæggelse eller Underkastelse.

Hun er fuldstændig i denne Mands Vold, og hvis hun stadig trodser ham, ved hun, at han vil gøre Alvor af sine Trusler og skaanselsløs fortælle hendes Mand alt. En Følelse af vildt Had flammer op i hende.

Har hun ikke moralsk Ret til at værgе sig mod Slynglen, der raat og ubarmhertigt vil benytte sig af hendes Ulykke?

... En Dag bringer Aviserne den sensationelle Nyhed, at Redaktør Asp er fundet dræbt i sin Lejlighed, og at Hanni Kvissel — en lille, borgerlig Veninde af Redaktøren — er arresteret som mistænkt for Mordet.

Nogen Tid senere finder Proceduren Sted. Poul Lindorph, der er Aktor i Sagen, nedlægger i en glimrende Tale Paastand om Lovens strengeste Straf, og Juryen fælder Dommen: Skyldig!

Men da sker det utrolige, en Kvinde rejser sig fra Tilhørerspladsen og tilstaar under Dødsstillehed:

— Min Mand, Rigsadvokat Lindorph, og den ærede Jury har taget fejl! Det var mig, der dræbte Redaktør Asp!

Den uskyldigt dømte gives tilbage til Friheden, og Fængslets Porte lukker sig for Maria Lindorph.

Lad kun Menneskene dømme, — hun har faaet Fred i sin Sjæl, nu da Sandheden er kommen for Dagen, thi hun føler, at hun ikke kunde handle anderledes.

Ogsaa Poul lærer Sandheden at kende. Hans Hustru har, før hun blev fængslet, overgivet ham Redaktør Asp's Dagbog, som er faldet i hendes Hænder, og denne Dagbog afslører alt det, som har været Marias store Hemmelighed.

Den faar Poul til at mindes den Tid, der var den bitreste i hans Liv, — og han forstaar nu, hvilket grænseløst Offer, hun bragte ham, og hans Hjerte blødgøres, — han tilgiver hende fuldt og helt.

Thi hendes Gerning skyldes det bedste i et Menneske — Kærligheden —. Nej, hvem tør dømme hende?

Lyndeindan

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.
Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes, unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.

LAVINEN

SKUESPIL i 5 AKTER

AF

CARL GANDRUP

OG

EMANUEL GREGERS

OFFICIN:

**NORDISK FILMS-KOMPAGNI
KØBENHAVN**

I HOVEDROLLEN:

**BODIL
IPSEN**

HOVEDPERSONERNE:

Poul Lindorph, Rigsadvokat	Jon Iversen
Maria, hans Hustru	BODIL IPSEN
Sønnen	Arne Weel
Professor Berglum, Marias Fader . .	Carl Lauritzen
Professorens Husbestyrerinde	Jonna Neiendam
Redaktør Asp	Johannes Meyer
Hanni Kvissel	Astrid Holm

Lavinen.

I den store vide Verden søger vi Mennesker Glemsel og Skjul for vore Sorger, vi tror dem gemt og glemt, til Fortiden brutalt kaster Skygge over vort Liv, og alt det aabenbares, som vi haabede aldrig vilde komme for Dagen. — — —

Efter mange Aars Ophold i Provinsen er den ansete Jurist Poul Lindorph sammen med sin Hustru og Søn vendt tilbage til Hovedstaden for at overtage Embedet som Rigsadvokat.

Fru Maria er dog ikke saa glad ved at ombytte Provinsens rolige Idyl med den larmende Hovedstad. Selv om hun er stolt over sin Mands ualmindelige Karrière, saa imødeser hun alligevel med bange Anelser deres Indtræden i det mondæne Selskabsliv, — thi hun véd, at hendes Lykke og alt, hvad hun har kæmpet for, vil være truet, hvis hun atter møder den Mand, hvis Navn alene fylder hendes Sind med Rædsel og faar hende til at mindes det, som burde være skjult i Fortidens Mørke.

Redaktør Asp! . . . Det er ham, hun frygter. Hun véd, han hører til det gode Selskabs Spidser, og at det i Længden vil være umuligt for hende at undgaa ham. Og naar Skæbnen nu engang fører dem sammen igen . . . hvad vil der saa ske? Vil han genkende hende og skaanselløst styrte hendes Sol og Glæde i Grus? Det er Tanker, der stadig piner hende og faar hende til at skælve i Angst . . .

For mange Aar siden, — hun syntes pludselig for uendelig mange Aar siden, — følte Maria, at hendes Hjem efter Moderens Død var blevet et Fængsel, hvor al naturlig Livsglæde var blevet banlyst. Hendes Fader, Professor Berglum, var maaske paa sin Vis en velmenende Mand, men han var for egenkærlig og snæversynet til at vinde Datterens Fortrolighed, og den hykleriske Husbestyrerinde søgte efter bedste Evne at gøre Hjemmet endnu mere trist og tungt for den unge Pige.

Livet havde været uudholdeligt for Maria, hvis ikke hun havde kendt Poul Lindorph.

Den unge Student, der selv var forældreløs, blev hendes eneste Ven. Med ham delte hun alle sine Sorger, og hos ham mødte hun den inderligste Forstaaelse, som hun ikke fandt i Hjemmet.

Men deres hemmelige Møder blev dog snart opdagede, og Faderen jog med Harmen og Foragt sin Datter — dette „Syndens Barn“ — bort fra det Hjem, som burde have skærmet og bevaret hende.

Elter den Tid blev Poul's smaa Stuer deres midlertidige Bolig, og naar han havde faaet sin Eksamen, vilde de gifte sig og rejse bort. I Kærlighedens Foraar smedede de rosenrøde Fremtidsplaner og var lykkelig uvidende om de ubønhørlige Krav, som Hverdagen kræver opfyldt, førend Drømmen kan blive Virkelighed.

To Munde spiser mere end een, og de lærte snart, at Livet er en Kamp for det daglige Brød.

Poul havde hidtil modtaget en beskeden Understøttelse fra sin afdøde Faders Venner, men Understøttelsen blev indstillet, fordi han „levede sammen med et tilfældigt Pigebarn!“

Levede sammen med — — —!

Det var Verdens kolde ubarmhjertige Dom over deres Kærlighed.

Fra den Dag led de Nød, og omsider kom Katastrofen. Poul, der tappert havde fortsat sine Studier, blev mere og mere afkræftet og faldt tilsidst sammen af Sult. Marias ihærdige Forsøg paa at forskaffe sig Arbejde mislykkedes, og i sin Fortvivlelse besluttede hun at gaa til Faderen for at bede om Hjælp.

Men hun kunde have sparet sig denne Ydmygelse — hendes Bønner og hendes Taarer formaaede ikke at gøre Indtryk paa den selvretfærdige Professor Berglum, og han prissag hende til Elendigheden, til Trods for at han vidste, at baade hun og Poul befandt sig i den yderste Nød.

Og den Aften, da alt og alle havde vendt sig imod hende, og hendes Ven laa syg i den fattige Stue derhjemme, da var det, hun mødte ham — som hun solgte sig til for at frelse Poul . . .

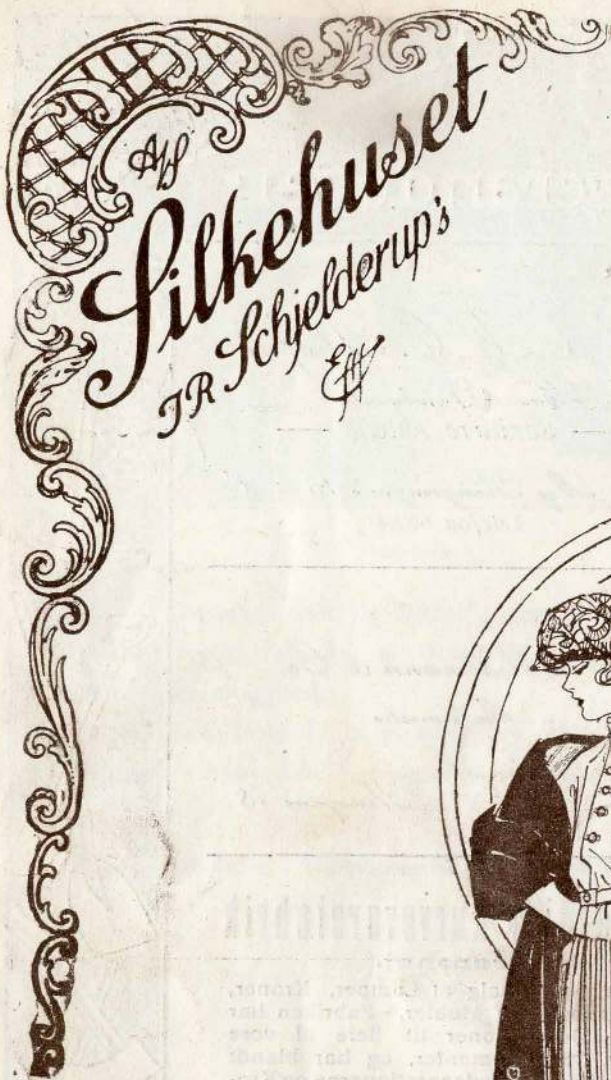
Hun blev Redaktør Asp's Elskerinde — hun ofrede sig selv — og gled ind i de navnløses Rækker.

Pouls Lykke maatte betales med hendes Vanære, men da han havde faaet sin Eksamen, var hendes Nedværdigelses Tid forbi, og hun rejste bort fra Byen sammen med ham, der lidet anede, hvilke Minder hun drog bort fra.

De mange lykkelige Aar i Provinsen fik hende til at glemme alt det forfærdelige, som hun aldrig turde betro nogen, og som Tilbagekomsten til Hovedstaden nu kaldte lyslevende frem i hendes Erindring.

— — —
I den store vide Verden er der ingen Glemsel for os Mennesker og vore Sorger — ofte bringer Skæbnen det for Dagen, som vi troede skjult i Mørket. — — —

Og det gaar, som hun frygter . . . Redaktør Asp krydser atter hendes Vej.

Nyheder til Foraarssæsonen

hjemkomne.

"S Y N D E R I N D E N"

eller

I KÆRLIGHEDS LÆNKER.

frit efter Bernsteins "Tyven".

Fru Fanny Legrand er nogle Aar ældre end sin Mand i hvem hun er vanvittig forelsket, Legrand er Ministerialembetsmand og hans Indtagter staar ikke helt i det rette Forhold til det Liv de fører og den Ongang de søger, dette piner Fanny mere end hun tør vise, for hun er fast overtydet om, at hun kun ved Hjælp af pragtfulde Toiletter og ved stadig at holde sig ung og dejlig formaar at vedligeholde sin Mands Kærlighed.

De er nu i Besøg hos nogle Venner, den hovedrige Godsejer de Bretard, der fornylig har giftet sig, for anden Gang, med en jævnaldrende Veninde af Fru Fanny. Den unge Richard de Bretards Søn af første Ægteskab, er vanvittig betaget af den straalende Fru Fanny, der villig modtager hans Kur i Haab om derved at vække sin Mands Jalousi. Fanny er med Undren Vidne til den storslaaede Foragt for Penge der udvises i dette Hus og en Dag, da hendes Mand ved tankeløst at vise sit Mishag over hendes ikke helt nye Toilette har gjort hende angst for at hans Kærlighed er kølnet og, som hun mener, maa vækkes med ny Pragt, falder hun for Fristelsen. En skodesløst henkastet Tegnebog, der bugner af Pengesedler, byder sig ligefrem til selv - og hun tager, hvad hun behøver og de andre jo dog, saa godt kan undvære. Fru de Bretard opdager den tømte Tegnebog og maa - ved et Tilfælde - absolut faa det Indtryk at Stedsonnen er den skyldige, forfærdet betror hun sig til Manden, som atter, ude af sig selv af Sorg, hidkalder Vennerne Legrands for at raadslaa med dem, da Fru Fanny mærker at Mistanken hviler paa den unge de Bretard, aander hun atter op og er den ivrigste til at trøste, hun raader indtrængende til at lade den unge Mand rejse og paatager sig beredvillig at tale med ham derom. Overfor ham fortæller hun aabenhjertigt hele Sagens Sammenhæng og han lover højmodigt at paatage sig Skylden og gaar endog ind paa at ville rejse. Legrand finder imidlertid de mange Penge oppe paa deres Værelse og da Fanny forklarer ham, at ene hendes store Kærlighed til ham og Angsten for at miste ham har drevet hende til denne fortvivlede Gærning, tier han, beskæmmet over ikke at have paaskønnet en saa dyb Kærlighed efter Fortjeneste, men, siger han, de Bretards maa selvfølgelig straks oplyses om Sandheden. Da de nu erfarer Sønnens Uskyld, overstraaler Lykken herover fuldstændig alt andet hvad betyder Pengene for dem? De overtaler nu Legrands til at foretage den Rejse der var tiltænkt Sønneren og naar de igen kommer hjem, er alt glemt, thi den sande store Kærlighed taaler alt, overvinder alt og tilgiver alt.

- - - - 0 0 0 0 - - - -

PALADSTEATRETS

Films Nyheder

Nº 32

SÆSON
1920-21

Mr. 11

*Bodil Ipsen
i „Lavinen“*

FILIALER OVERALT
I KØBENHAVN

FABRIKKEN VED
EMDRUP SØ

A/s Hannibal Sander

Farveri og kemisk Tøjrensning

Fabrikens Telefon Numre:
SØBORG 31 · 60 · 61

Hovedtelefon:

4839

GRUNDL. 1812

GRUNDL. 1812

29 April 20.
PROGRAM

EM. JUEL FREDERIKSEN: *Nordisk Fest-Marsch.*

Efter Pausen: E. GURAND: *Carneval. Seute Orchestre.*

Paladsteatrets Rejse-Serie:

KINA OG KINESERNE

Officin: Educational Film Corporation, New York.

EN SØLVBRYLUPSDAG

Lystspil i 1 Akt.

Officin: Nordisk Films-Kompagni, København.

HOVEDPERSONERNE:

Forvalter Gommesen	Oscar Stribolt
Fru Loduvika	Olga Svendsen
Sagfører Vinkel	Lauritz Olsen

BODIL IPSEN

»LAVINEN«

Skuespil i 5 Akter af Carl Gandrup og Emanuel Gregers.

Officin: Nordisk Films-Kompagni, København.

HOVEDPERSONERNE:

Poul Lindorph, Rigsadvokat	Jon Iversen
Maria, hans Hustru	BODIL IPSEN
Sønnen	Arne Weel
Professor Berglum, Marias Fader	Carl Lauritzen
Professorens Husbestyrerinde	Jonna Neiendam
Redaktør Asp	Johannes Meyer
Hanni Kvissel	Astrid Holm

Handlingen foregaar i en stor By.

Musiken arrangeret og ledet af Kapelmester STEEN-JENSEN

BODIL IPSEN I LAVINEN

∞
SKUESPIL I 5 AKTER
∞

I den store, vide Verden søger vi Mennesker Glemsel og Skjul for vore Sorger, vi tror dem gemt og glemt, til Fortiden brutalt kaster Skygge over vort Liv, og alt det aabenbares, som vi haabede aldrig vilde komme for Dagen. — — —

Efter mange Aars Ophold i Provinsen er den ansete Jurist Poul Lindorph sammen med sin Hustru og Søn vendt tilbage til Hovedstaden for at overtage Embedet som Rigsadvokat.

Fru Maria er dog ikke saa glad ved at ombytte Provinsens rolige Idyl med den larmende Hovedstad. Selv om hun er stolt af sin Mands ualmindelige Karriere, saa imødeser hun alligevel med bange Anelser deres Indtræden i det mondæne Selskabsliv, — thi hun véd, at hendes Lykke og alt, hvad hun har kæmpet for, vil være truet, hvis hun atter møder den Mand, hvis Navn alene fylder hendes Sind med Rædsel og faar hende til at mindes det, som burde være skjult i Fortidens Mørke.

Redaktør Asp!... Det er ham, hun frygter. Hun véd, han hører til det gode Selskabs Spidser, og at det i Længden vil være umuligt for hende at undgaa ham.

Og naar Skæbnen nu engang fører dem sammen igen... hvad vil der saa ske? Vil han genkende hende og skaanselløst styrte hendes Sol og Glæde i Grus?

Det er Tanker, der stadig piner hende og faar hende til at skælve i Angst...

For mange Aar siden, — hun syntes pludselig for uendelig mange Aar siden, — følte Maria, at hendes

Hjem efter Moderens Død var blevet et Fængsel, hvor al naturlig Livsglæde var bandlyst. Hendes Fader, Professor Berglum, var maaske paa sin Vis en velmenende Mand, men han var for egenkærlig og snæversynet til at vinde Datterens Fortrolighed, og den hykleriske Husbestyrerinde søgte efter bedste Evne at gøre Hjemmet endnu mere trist og tungt for den unge Pige.

Livet havde været uudholdeligt for Maria, hvis ikke hun havde kendt Poul Lindorph.

Den unge Student, der selv var forældreløs, blev hendes eneste Ven. Med ham delte hun alle sine Sorger, og hos ham mødte hun den inderlige Forstaaelse som hun ikke fandt i Hjemmet.

Men deres hemmelige Møder blev dog snart opdagede, og Faderen jog med Harme og Foragt sin Datter — dette „Syndens Barn“ — bort fra det Hjem, som burde have skærmet og bevaret hende.

Dengang —

Efter den Tid blev Poul's smaa Stuer deres midlertidige Bolig, og naar han havde faaet sin Eksamen, vilde de gifte sig og rejse bort. I Kærlighedens Foraarsmedede de rosenrøde Fremtidsplaner og var lykkelig uvidende om de ubønhørlige Krav, som Hverdagen kræver opfyldt, førend Drømmen kan blive Virkelighed.

To Munde spiser mere end een, og de lærte snart, at Livet er en bitter Kamp for det daglige Brød.

Poul havde hidtil modtaget en beskedent Understøttelse fra sin afdøde Faders Venner, men Understøttelsen blev indstillet, fordi han „levede sammen med et tilfældigt Pigebarn!“

Levede sammen med — — —! Det var Verdens kolde ubarmhjertige Dom over deres Kærlighed.

Fra den Dag led de Nød, og omsider kom Katastrofen. Poul, der tappert havde fortsat sine Studier, blev mere og mere afkræftet og faldt til sidst sammen af Sult. Marias ihærdige Forsøg paa at forskaffe sig Arbejde mislykkedes, og i sin Fortvivlelse besluttede hun at gaa til Faderen for at bede om Hjælp.

Men hun kunde have sparet sig denne Ydmygelse, — hendes Bønner og hendes Taarer formaaede ikke at gøre Indtryk paa den selvretfærdige Professor Berglum, og han prisgav hende til Elendigheden, til Trods for at han vidste, at baade hun og Poul befandt sig i den yderste Nød.

Og den Aften, da alt og alle havde vendt sig imod hende, og hendes Ven laa syg i den fattige Stue derhjemme, da var det, hun mødte h'am — som hun solgte sig til for at frelse Poul...

Hun blev Redaktør Asp's Elskerinde, — hun ofrede sig selv — og gled ind i de Navnløses Rækker.

Pouls Lykke maatte betales med hendes Vanære, men da han havde faaet sin Eksamen, var hendes Ned-

Den oversøisk Røgtobak

Direkte fra Fabrik

Specielt anbefales:

National Mlg. Kr. 4,00	National Shag. Kr. 4,00	Lousia a. Kr. 3,60
Insulinde Kr. 3,60	Mixture Kr. 3,60	Chibouk Kr. 3,60

Chinesisk Shag, Kvalitet som før Krigen
Kr. 4,60 pr. 1/2 Kg.

Alt netto pr. 1/2 Kg. fuldavgift.

Rabat: Pr. 5 Kg. 6 % Rabat.

Cigarer til Fabrikpriser

fra Kr. 15 til Kr. 40 pr. 100 Stk.

Alle Ordres sendes fragtfrit.

CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
„**DANMARK**“
Niels Hemmingsensg. 20 København K.
TELEFON 1
5621

Brillanter, Guldure Ringe og Smykker

Billigst i Byen.

Antiquitetshandelen,
Skoubogade 1

LOUIS JØRGENSEN

Buntmager

Frederiksbergg. 19

Tlf. Byen 7814.

Faderen — og den hykleriske Husbestyrerinde.

værdigelses Tid forbi, og hun rejste bort fra Byen sammen med ham, der lidet anede, hvilke Minder hun drog bort fra.

De mange lykkelige Aar i Provinsen fik hende til at glemme alt det forfærdelige, som hun aldrig turde betro nogen, og som Tilbagekomsten til Hovedstaden nu kaldte lyslevende frem i hendes Erindring. —

I den store, vide Verden er der ingen Glemsel for os Mennesker og vore Sorger, — ofte bringer Skæbnen det for Dagen, som vi troede skjult i Mørket. — — —

Og det gaar, som hun frygter... Redaktør Asp krydser atter hendes Vej.

Hun møder ham paa et officielt Bal, og han genkender hende straks.

De mange Aar har ikke formaaet at faa ham til at glemme den unge, sørgmodige Pige, der dengang var hans Elskerinde. Ingen anden Kvinde har gjort saa dybt et Indtryk paa ham, og da han nu uventet genser hende som den skønne, stolte Fru Rigsadvokat Lindorph, vækkes hans Begær og hans Længsel paa ny,

Ydmygelsen —

og han beslutter, at hun for enhver Pris atter skal blive hans. Fortiden har rejst sig mod Fru Maria, og hun kastes mod sin Vilje ind i en fortvivlet, haabløs Kamp, der kun giver hende Valget mellem Ødelæggelse eller — Underkastelse.

Hun er fuldstændig i denne Mands Vold, og hvis hun stadig trodser ham, ved hun, at han vil gøre Alvor af sine Trusler og skaansellos fortælle hendes Mand alt. En Følelse af vildt Had flammer op i hende.

Har hun ikke moralsk Ret til at væge sig mod Slynglen, der raat og ubarmhjertigt vil benytte sig af hendes Ulykke? — — —

... En Dag bringer Aviserne den sensationelle Nyhed, at Redaktør Asp er fundet dræbt i sin Lejlighed, og at Hanni Kvissel — en lille, borgerlig Veninde af Redaktøren — er arresteret som mistænkt for Mordet.

Nogen Tid senere finder Proceduren Sted. Poul Lindorph, der er Aktor i Sagen, nedlægger i en glimrende Tale Paastand om Lovens strengeste Straf, og Juryen fælder Dommen: Skyldig!

Men da sker det utrolige, en Kvinde rejser sig fra Tilhørerpladsen og tilstaar under Dødsstillehed:

— Min Mand, Rigsadvokat Lindorph, og den ærede Jury har taget Fejl! Det var mig, der dræbte Redaktør Asp!

Den uskyldigt dømte gives tilbage til Friheden, og Fængslets Porte lukker sig for Maria Lindorph.

Lad kun Menneskene dømme, — hun har faaet Fred i sin Sjæl, nu da Sandheden er kommen for Dagen, thi hun føler, at hun ikke kunde handle anderledes.

Ogsaa Poul lærer Sandheden at kende. Hans Hustru har, før hun blev fængslet, overgivet ham Redaktør

(Fortsættes side 10)

Redaktør Asp og hans Elskerinde Hanni Kvissel.

Specialforretning

pyntede Damehatte

☼ ☼ ☼

Originale Pariser-Nyheder

kopierede i elegant
og prisbilligt Udvalg.

☼ ☼ ☼

Jens Jacobsen

29 Købmagergade 29

-- Telefon Nr. 13029 --

**Husvarna svenske
Staal-Symaskiner**
HOLMENS KANAL 3. KBHVN. K.

Olga syer i Stri-
bede og aller-
tykkeste Stoffer
60,000 solgt i Danmark

LOUIS JØRGENSEN

Buntmager

Frederiksbergg. 19

Tlf. Byen 7814

Stort Lager af
alle Skindarter

Reparationer udføres

Den sidste svenske Kunstfilm i denne Sæson.

∞

Fortsættelse af Selma Lagerlöfs

»Ingmarssønnerne«:

»Karin Ingmarsdatter«!

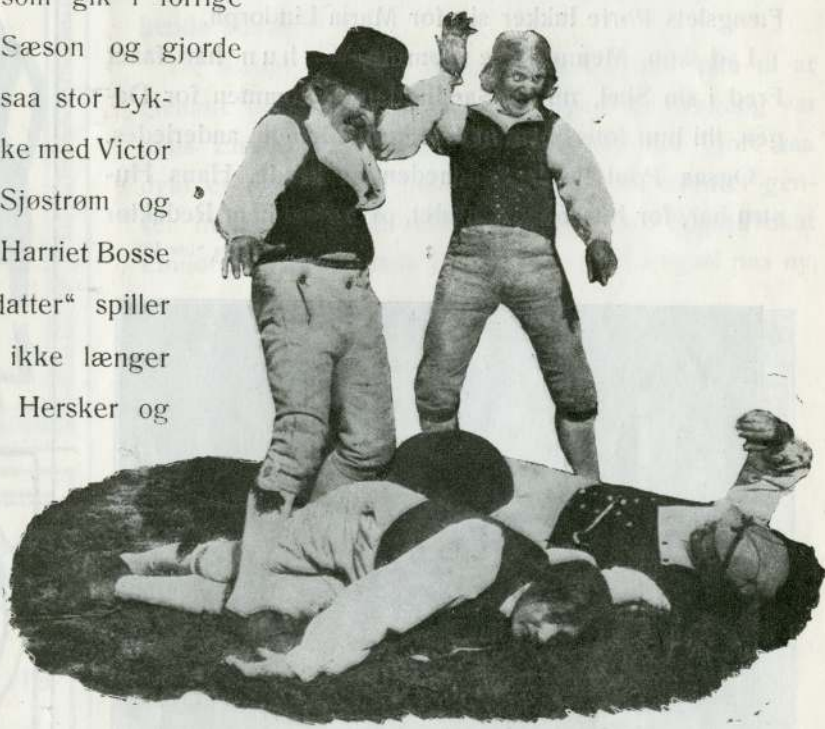
∞

I Victor Sjöstrøms Iscenesættelse og med
Tora Teje i den kvindelige Hovedrolle.

∞

Umiddelbart efter „Lavinen“ har Palads-Teatret Premiere paa Sæsonens sidste svenske Selma Lagerlöff-Film i „Karin Ingmarsdatter“. — De husker „Ingmarssønnerne“ I og II, som gik i forrige Sæson og gjorde saa stor Lykke med Victor Sjöström og Harriet Bosse

i Hovedrollerne. — Ogsaa i „Karin Ingmarsdatter“ spiller Victor Sjöström Hovedrollen. Nu er han ikke længer „Lille Ingmar“ — han er „Store Ingmar“ — Hersker og Herre paa Ingmarsgaarden, hvor han efter Hustruens Død lever sammen med sin Datter Karin og Sønnen „Lille Ingmar“, som han en Dag dør fra, fordi han har været ude i Fossen og redde et Par Smaabørn, der er kommen ud paa en drivende Vaskebrygge, og

da han selv kæmper sig frem mod Strømmen, rammes han i Underlivet af en forbijgørende Bjelke. Der er noget i denne Scene, som i høj Grad minder om

den berømte Fossefærd i „Sangen om den blodrøde Blomst“. Karin er lagt i Hænderne paa Tora Teje, som De temmelig sikkert husker fra hendes talentfulde Spil som Borgfrue i „Klostret i Sendomir“. Men — muligt at det hverken bliver Victor Sjöström eller Tora Tejes Udførelse af Hovedrollerne, der udelukkende gør denne Film til en kunstnerisk Attraktion — men den nu 14-aarige Kunstner Bertil

Malmstedt. Denne barnlige, smaa kloge „Lille Ingmar“, der paa en Prik i Ydre og Indre ligner sin Far — er gjort ypperligt — ja næsten uhyggelig godt af denne Dreng, der lige fra han var saa stor som Tobak for en Skilling har udført Barneroller i Svenska Bios Film. Hele København vil tale om Bertils Kunstpræstation i „Karin Ingmarsdatter“. Foruden Victor Sjöström og Tora Teje udfører Niels Lundell, Carl Browallius, Oscar Jo-

hanson. Paul Hallström, Anna Thorell, alle kendte Svenske Bio-Navne. Men Time Halvors Rolle — han der vinder Karin efter hendes første Ægteskab med en Dranker, er overdraget en Debutant — Tor Weiden.

Tragedien -

Asp's Dagbog, som er faldet i hendes Hænder, og denne Dagbog afslører alt det, som har været Marias store Hemmelighed.

Den faar Poul til at mindes den Tid, der var den bitreste i hans Liv, — og han forstaar nu, hvilket

grænseløst Offer hun bragte ham, og hans Hjerter blodgøres, — han tilgiver hende fuldt og helt.

Thi hendes Gerning skyldes det bedste i et Menneske — Kærligheden —. Nej, hvem tør dømme hende?

Det store Øjeblik.

Marians Mesterstykke.

Marian havde store blaa Øjne, der engang saa forundret og troskyldigt paa den sære brogede Verden, der rørte sig i New Yorks Fattiggader. Paa de drukne Mænd, der ved Nattetid ravede ud fra de lumre Værts-huse virkede kun som en Solstraale. De syntes hendes Øjne mødte dem med en Bebrejdelse. De Øjne kendte intet til Frygt. De saa frit og frejdigt paa alle, de kaldte Eventyret ned over Marians Hoved.

Marian spadserer tankefuldt henad det stærkt be-færdede Fortov, hun hører den kogende Larm fra Kæmpetrafikken, saa halvt i Drømme Aftenen sænke sig over den travle By og de prangende Lysreklamer vride sig som gyldne Orme og gule Flammer mod Aftenhimlen.

Marian er lidt nervøs i Dag, lidt angst for det Mor-gendagen skal bringe. Hun lader hele sin korte, men begivenhedsrige Filmstid passere Revy for sig.

For to Aar siden var det han fandt hende, han, Dor-ringham, Staternes største Instruktør, hvis Feltherre-nille var større end Napoleons og Alverdens Generaler, han, der var Fader til de Scener hun som femtenaarig Tos havde slugt, med store graadige Øjne. Dorring-ham havde engageret hende for hendes frygtløse Øjnes Skyld.

Hvor havde hun været jublende henrykt dengang. Det var det store straalende Eventyr, der lyslevende havde slaaet ned over Fattiggaden og taget en af dens grimme Ællinger med sig for at gøre en Svane af den. For at hun vilde blive noget stort, derom tviv-lede Marian ikke — dengang. Men i Dag, da hun gaar fra Dorringshams Optagelsesteater, endnu med Øjnene blændede af Projektørernes hvide Lys, i Dag melder Tvivlen sig. De to Aar ved Filmen havde været strenge og fulde af Spænding. De mest halsbrækkende

Paladsteatrets-Leverandører

CHR. JØRGENSEN
MØBEPOLSTRER - DEKORATØR
TORSHAVNSGADE 6

ISLANDS BRYGGE

TELFON NR. 12841

Albert Fugmann
Murmester og Entreprenør
Telefon 8699 Drønn. Ølgasvej 28

VICTOR MERTINS
Tømmermester og Bygningsentreprenør
Kontor: Forchammersvej 28 - Tlf. 4744
Parket- og Bræddegulve direkte paa Beton - PATENT;

J. Christoffersen & O. Sode
Snedkermestre
Kontor & Værksted:
Badstuestræde Nr. 11
Telf. Byen 7948

L. A. LARSEN
BLIKKENSLAGER, GAS- &
VANDMESTER

VANDKUNSTEN 7

A. & S. C. Thøfner
Gas- & Vandmester
— Sanitære Anlæg —
My Kongensgade 15
Telefon 6884

C. Møllmann & Co.
Malermestre

Noragade 18

1/2 Nordisk Kurvevarefabrik
Brønshøj.

Fabrik og Udsalg af Lamper, Kroner, Decorationer og Møbler. - Fabriken har udført Decorationer til flere af vore største Etablissementer, og har blandt disse udført Kurvedecorationerne og Kronerne til Paladsteatret. - Overslag gives.

Elektrisk Etablissement

Autoriserede Installatører
for elektrisk Lys og Kraft.

Andersen & Meyer
Tlf. C. 341 Badstuestræde 18 Kbhvn. K.

C. L. CHRISTIANSEN & SØNNER
GLARMESTER

ADELGADE 31

TELF. 4123

"LAVINEN!"

978

1. Lavinen!
Kinoskuespil i 5 Akter af Carl Gandrup og Emanuel Gregers.
2. Instruktør: Emanuel Gregers
Fotograf: Louis Larsen.
3. I Hovedrollen:
Bodil Ipsen.
4. Poul Lindorph, en af Landets dygtigste Jurister, er efter mange Aars Ophold i Provinsen vendt tilbage til Hovedstaden og har overtaget Embedet som Rigsadvokat.
(Poul Lindorph - Jon Iversen)
5. (AVIS) og Ballet hos Præsidenten vil blive Sæsonens store Begivenhed. Blandt de Indbudte er den nye Rigsadvokat, Poul Lindorph, hvis ualmindelige Karriere har vakt Opmærksomhed. Hovedstadens Bourgeoiserkredse dirrer af Spænding efter at stifte Bekendtskab med Rigsadvokaten og hans Frue, der skal være meget smuk. Efter al Sandsynlighed vil Fruen blive Aftenens....
6. Rigsadvokatens Frue, Maria Lindorph.
(Bodil Ipsen)
7. Sønnen..... (Arne Weel)
8. Selskabet langes efter at se min smukke Frue, skriver Redaktør Asp i Regeringsbladet....
9. - Redaktør Asp siger du...Er han...
10. - Poul, kan vi ikke blive hjemme...?
11. - Mor har slet ikke været sig selv, siden vi kom hertil... Jeg synes, vi meget hellere maatte tage til Provinsen igen!
12. Baade Far og Søn følte, at denne stolte Kvinde, som de elskede og ærede, ejede Løngange i sin Sjæl, som de ikke kendte, og hun...hun hverken kunde eller ~~vil~~ turde aabne sit Hjerte for de to, der dog var alt for hende....
13. - Asp...Redaktør Asp!...Skal det Navn og Erindringen om ham da altid forfølge mig!
14. For mange Aar siden - da hendes Hjem efter Moderens Død var blevet et Fængsel, hvor al naturlig Livsglæde betragtedes som Synd og Fordærv....
15. Hendes Fader, Professor Berglum, var en streng og snæversynet Mand, der ikke formaaede at vinde Datterens Fortrolighed.
(Professoren - Carl Lauritzen)
16. Husbestyrerinden, der stræbte efter at blive Professorens anden Hustru, forsømte ingen Lejlighed til at nedsætte Datterens Æjne.
(Husbestyrerinden - Jonna Neiiendam)

17. - Deres Datter har slet ikke ladet sig se i Eftermiddag...Jeg skulde tage meget fejl, om hun ikke ligger og driver den kostbare Tid bort!
18. - Min Datter maa lære at forstaa, at kun gennem Arbejde og Forsagelse bliver vi betydelige.
19. - Igen et af disse umoralske Værker, der fordærver Ungdommen! Ejer du da ingen Skam...ingen Åresfølelse? Sandelig, de Mennesker har Ret, der beklager dig og dit aandelige Liv.
20. - Gør øjeblikkelig Fru Silberfaden en Undskyldning!
21. - Gaa ind til dig selv - i mine Stuer passer du ikke mere.
22. - Sørg ikke over det trodsige Barn...De har været hende en god og forstaaende Fader og har sandelig intet at bebrejde Dem!
23. Den unge Student, Poul Lindorph, var Maria's eneste Ven... Med ham delte hun alle sine Sorger og med ham, der selv var forældreløs, kunde hun tale om ~~sin~~ sin Moder...
24. - Engang maa du kysse mig, Poul - ikke nu!
25. - Jeg er saa glad, fordi jeg har lært dig at kende, Poul... Du er den eneste, som forstaar mig!
26. Og hun mindes en lang, lykkelig Tid - og hun mindes...den Aften.
27. - Gaa Tøjte, hvorhen du vil...!
28. - Fa'r...Fa'r...!
29. Ofte leder uforstaaende Forældre selv deres Børn til Fald.
30. - Grød ikke!...Mine smaa Stuer skal være vort Hjem...
31. - Og naar jeg har faaet min Eksamen, gifter vi os og rejser bort...!
32. Men to Munde spiser mere end een, og ofte var Smalhans til Huse.
33. - Poul, - jeg maa have Penge til Salt!
34. - Du fik mine sidste Penge i Morges.
35. (BREV) men det maa du vide, at saa længe du lever sammen med et tilfældigt Pigebarn, vil den Understøttelse, som vi, din afdøde ~~XXXXXX~~ Faders Venner, har ydet dig, være indstillet.
Holm
Sognepræst.
36. (BREV) men det maa du vide, at saa længe du lever sammen med et tilfældigt Pigebarn, vil den Understøttelse, som vi, din afdøde Faders Venner, har ydet dig, være indstillet.
Holm
Sognepræst.
37. - Lever sammen med.....!

II AKT.

37.A. Fortiden.

38. Fra den Dag led de Sult, og Maria var ingen velset Kunde i Kvarterets Forretninger.
39. Og Dagene gik, og Nøden gjorde dem sløve.
40. - Kun een kan hjælpe os...Fa'r!
41. - Professoren har tit nok sagt, at for Dem er hans Dør lukket.... Men jeg kan jo godt spørge....
42. - Du vover at tiltvinge dig Adgang til mit Hus. Hvad vil du?
43. - Fa'r - vi sulter...!
44. - Og han lider og savner for min Skyld...og jeg maa hjælpe ham, om jeg saa skal blive det, du engang tankeløst kaldte mig - en Tøjte!
45. - Hvad ondt du end vil bringe over mit Hus, skal jeg vide at bære det med Taalmod!
46. - Se paa mig for sidste Gang - Jeg skammer mig over dig... Skammer mig!
47. For at redde sin Elskede ofrede hun sig og gled ind i det Navnløses Rækker. - Hvem tør dømme hende....?
48. - Fa'r, hvorfor nægtede du at hjælpe dit Barn...!
49. ...Og fra den Dag var Nøden ikke mere til Huse i det lille Hjem.
50. - Skal du nu gaa fra mig igen i Aften!
51. - Forhaabentlig falder ~~den~~ den gamle Dame, jeg læser for, snart i Søvn - og husk, de rare Penge kan vi ikke undvære!
52. (Dagbog)
- Denne blide, skælvende Kvinde, der gik fra mig nu, saa ganske ulig alle de andre, har gjort saa stærkt et Indtryk paa mig som aldrig, synes jeg, nogen Kvinde. Du, gamle Bog, skal være min daglige Fortrolige i dette Forhold....
53. Et halvt Aar varede Marias Kærlighedsoffer, og nu staar hun for sidste Gang i de Stuer, der rummer hendes Livs tungeste Minde....
54. - Mennesker vil fordømme mig - du ogsaa, og dog gav jeg af mit dyreste Hjerte.
55. - Og i Dag jubler det i mig af Fryd over, at dette forfærdelige er forbi, og at han og jeg nu rejser bort....jeg til Glemsel, og han til Lykke....
56. - Jeg slipper dig ikke...jeg slipper dig ikke.
57. - Vi to er fra i Dag døde for hinanden. Lev vel!
58. Og mens Natten svøbte sin Kaabe ~~om~~ den slumrende By, drog hun bort med ham, der lidet anede, hvilke Minder hun tog bort fra.
59. Skal hun nu atter træffe ham, der var død for hende, som Fortiden var det....Vil han genkende hende og skaanseløst styrte hendes Lykke i Grus. Det er Tanker, der driver Blodet fra hendes Hjerte og faar hver Fiber i hende til at dirre....

III. AKT.

60. (OPBLANDING)

Hvor Glæde søges - findes ofte Sorg.... (AFBLANDING)

61. Ballet hos Præsidenten.

62. Præsidenten.

63. Chef-Redaktør
Asp, ~~XXXXXXXXXXXX~~ af "Samfundet". (Johannes Meyer)

64. - Hvem er den Dame, Præsidenten danser med?

65. - Det er Aftenens Sensation, Fru Rigsadvokat Lindorph!

66. - Maa jeg forestille Herr Chef-Redaktør Asp.

67. - Saa mødtes vi dog alligevel igen..., Fru ~~XXXXXXXX~~ Rigsadvokat!

68. - Redaktøren forveksler mig aabenbart med en Anden! For en Maaned siden satte jeg for første Gang mine Fødder her i Hovedstaden?

69. - Vil De følge mig ind til min Mand?

70. - Jeg fortæller netop, at vi to sad paa en fattig Kvist her i Hovedstaden og sultede, mens jeg sled med mine Eksamenspena.

71. - Min kære Hustru maatte Aften efter Aften sidde og læse højt for en gammel Dame for at skaffe ~~XXX~~ os det daglige Brød!

72. - Jeg tog altsaa ikke fejl! Ønsker De, at jeg skal fortsætte Historien om den gamle Dame....

73. → Jeg befinder mig ikke vel og vil gerne hjem!

74. - Et saa pludseligt Opbrud ser noget mærkeligt ud! ~~XXXXX~~ Du maa virkelig ikke glemme, at min Stilling forpligter!

75. Hanni Kvissel, en lille borgerlig Veninde af Redaktør Asp...
(Astrid Holm)

76. - Du er saa kedelig i Aften, ... men bevares, jeg kan saamænd godt gaa!

77. - I Morgen kommer jeg igen,...og saa lader jeg mig ikke smide ud!

78. (Dagbog)

I Aften saa jeg hende altsaa igen, - den eneste Kvinde, der har gjort varigt Indtryk paa mig, og som jeg forgaves har søgt i 18 lange Aar. - Jeg maa se hende igen - tale med hende - have hende her - for enhver Pris...Hun, der nu er skjult under Navnet Fru Rigsadvokat Lindorph!

79. - Du spillede saa kønt...og jeg er lidt nervøs!

79.A. Den næste Dag.

80. (BREV) Jeg maa se dig - tale med dig - jeg elsker dig som den Gang. Vil bruge alle Vaaben for at vinde dig igen. Jeg ringer om et Øjeblik til dig for at faa at vide, naar jeg maa se dig.

81. - Er det hos Rigsadvokaten? -
Treffer jeg Fruen? - Det er Redaktør Asp.

82. - Det var ikke noget. - Blot en Besked til Gartneren.
83. - Det er Frøken Hanni.^x
84. - Hvorfor sender du mig ogsaa bort i Dag? Tag dig i Agt - svigter du mig - dræber jeg dig.
85. - Og det siger jeg dig! - Jeg holder Vagt her udenfor hver Aften.

86. (DAGBOG)

Hanni er naturligvis bleven tragisk og har endda truet mig paa Livet, - men hvad betyder det. Hun...den Eneste...er i min Magt paa ny. - Og denne Gang slipper jeg hende ikke.

87. Med en Lavines Voldsomhed ~~stjælte~~ styrtede den ubønhørlige Fortid sig over Maria og truede med at rive alt det med sig, som hun den Gang havde kæmpet for. Det, som hun nu igen maatte væge om.

88. (BREV) ...men tro ikke, du vedblivende kan undgaa mig. Jeg venter dig i Morgen Aften Kl. 9. Kommer du heller ikke denne Gang, skal alle erfare, hvem Fru Rigsadvokat Lindorph egentlig er.

89. - Jeg skal, som De har tvunget mig til, være hos Dem i Morgen Kl. 9....

IV. AKT.

90. Hivets Kæmpemaskine arbejder, læmmer og stønner og driver os ofte ud, hvor vi slet ikke vilde.

- 91.^x Næste Aften.

92. - Hvor er det kedeligt, du ikke kan være med os i Aften. Bliv nu rigtig rask til i Morgen.

93. - Ja, i Morgen haaber jeg at være mig selv igen.

94. - Koncerten er aflyst.

95. - Og nu skal min Mand, min Søn, alt hvad jeg har kæmpet og lidt for ofres.
Hvor kan De tænke og handle saa gement?

96. - Du tager fejl af mine Følelser. I de lange Aar har din Skygge fulgt mig. Jeg elsker dig nu som den Gang. Jeg maa eje dig igen.

97. Men uden for Huset venter Hanni i Aften, som hver Aften, i skin-syg Uro.

98. (DAGBOG)

...men bliver hun ved at trodse mig, vil jeg ikke vige tilbage for at fortælle hendes Mand, hvem hun er, - hun, den højtansete Rigsadvokats Frue.

99. - Hvis De bruger dette tarvelige Vaaben, dræber jeg Dem.

100. - Skulde du gøre Alvor af din spøgefulde Tanke, maa du huske, at denne Bog ligger her i Skabet under din Mands Adresse.

101. - Foruden mig kan kun min Sagfører aabne Skabet, men han skal nok besørge den efter Adressen.

102. - Laas ikke! Jeg overgiver mig. Jeg bliver din. Men Bogen maa tilintetgøres, brændes, nu - straks...
103. - Vil De øjeblikkelig bringe denne Pakke til Rigsadvokat Lindorph, Kønigstr....
104. - Sig mig blot ~~et~~...Var Redaktøren alene?
105. - Nej, Redaktør Asp blev for ti Minutter siden dræbt her i sin Lejlighed.
106. - Hvem De taler med? - Med den, der dræbte Slyngelen.
107. Den skabnesvangre Dagbog.
108. - Lad Kammerpigen forhøre, hvorledes Mo'r har det!
109. - Fruen tog ud, straks efter Herrerne og er ikke kommen hjem endnu.
110. - Det maa være en Fejltagelse - nu skal jeg....
111. - Mange Ting har i den sidste Tid vakt min Mistanke og nu i Aften denne Løgn. Hvor kommer du fra? Svar mig.
112. - Ja, du har Ret i din Mistanke.
Jeg kommer fra min Elsker.
113. - For hans Skyld kan du blive her, hvis du synes, at du efter dette har nogen Ret til ham!
114. - Tro paa mig, hører du, - jeg løj nu. Sandheden kan jeg ikke sige!

V.AKT.

115. ...Lavinen...

116. Næste Morgen.

117.(AVIS) ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ..."Samfundet"s Chef-Redaktør, Dr. Asp, fundet dræbt i sin Lejlighed. Mordersken paagrebet paa Gernings-Stedet. Hun var hans Elskerinde.

118.(AVIS) ...Mordersken er en lille Ekspeditrice, Hanni Kvissel. Hun tilstod i Telefonen over for en Medarbejder, der tilfældigt ringede Red. Asp op i Aften. Da Politiet kom til Stedet, laa hun bekvemt paa Gulvet med Telefonen, det fældende Bevis, over sig...

119. Undersøgelsesdommeren arbejder...

120. - De sørgede først for at faa at vide, om Redaktøren var alene

121. - Og saa - dræbte De ham!

122. Nogen Tid senere fandt Proceduren Sted. Som Aktør fungerede den nye Rigsadvokat, Poul Lindorph.

123. - Betragt engang denne lille Pige, dette forskræmte Barn. Gør hun Indtryk af at være en koldblodig Morderske? Og tør man alene paa Indicier dømme hende...Jeg kan ikke tro det og indlader roligt Sagen!

124. - Vi har faaet nok af blødsøden Medlidenhed med Forbrydere, af denne Medlidenhed rinder al den Raaddenskab, vi ser i Hjemmet som i Samfundet....
125. -"Dette forskræmte Barn" - siger min ærede Kollega "er det en koldblodig Morderske"...Talemaadet! Hun var voksen nok til den laveste, den mest nedværdigende Handling, en Kvinde kan begaa....
126. -saa dybt sunken er man voksen, voksen nok til at have Revolutionen til det dødbringende Skud.- Med rolig Samvittighed nedlægger jeg Paastand om, at hun ifalder Lovens strengeste Straf.
127. - Gud er mit Vidne. Jeg har ikke gjort det!
128. Og de Edsvornes Kendelse lød...
129. -Skyldig.
130. - Min Mand, Rigsadvokat Lindorph, og den ærede Jury har taget fejl. Det var mig, der dræbte Redaktør Asp.
131. - Det var mig, der dræbte ham. Mine Motiver skal jeg fremføre paa rette Tid og Sted. Min Mand ved, jeg ikke var hjemme paa det Tidspunkt, Mordet blev begaaet.
132. - Denne Konvolut naaede du aldrig at faa skaaret op. Har du ~~ikke~~ ikke savnet den?
- 133.(Dagbog)
...men bliver hun ved at trodse mig, vil jeg ikke vige tilbage for at fortælle hendes Mand, hvem hun er, -hun, den højtansete Rigsadvokats Frue.
134. - Dommen maa annulleres og Sagen ~~gaa~~ genoptages.
- 135.(DAGBØG)
Denne blide, skælvende Kvinde, der gik fra mig ~~XX~~ nu, saa ganske ulig alle de andre, har gjort saa ~~XXXX~~ stærkt indtryk paa mig, som aldrig, synes jeg, nogen Kvinde, Du, gamle Bog, skal være min ~~XXXXXXXX~~ daglige Fortrolige i dette Forhold....
136. Og Poul saa tilbage, - mindedes - og hans Hjerte tædede op; han forstod, hvilket granseløst Offer, hun havde bragt.
137. - Jeg gjorde det for din Lykkes Skyld. - Maatte gøre det, hvor forfærdeligt det var.
138. - Samfundet vil dømme mig som Forbryderske, og dog ~~XXXXXX~~ skyldtes min Gerning det bedste i et Menneske - Kærligheden.
139. Og endnu engang ventede nysgerrige Mennesker Dommen i Redaktør Asp-Sagen.
140. Frikendt.
141. -Deres Hustru blev frikendt.
142. - Hvor alt har forandret sig for mig - for os. Nu skal det blive dejligt at leve - trygt.

DET DANSKE FILMMUSEUM

VESTERGADE 27 . KØBENHAVN K . TLGR. FILMATHEQUE . GIRO 46738

TELEFON MI. 2686 . EFTER KL. 16 MI. 2690 A

LAVINEN

1. Nordisk Film Ko. 1919.

2. Instr.: Emanuel Gregers
Manus.: Carl Gandrup
Foto: Hans Waagø

3. Medv.:
Poul Lindorph..... Jon Iversen
Maria, hans Hustru..... Bodil Ipsen
Sønnen..... Arne Weel
Professor Berglum, Marias Fader. Carl Lauritzen
Professorens Husbestyrerinde.... Jonna Neiiendam
Redaktør Asp..... Johannes Meyer
Hanni Kvissel..... Astrid Holm